

Interview met Anniek Nagels, de nieuwe schepen van jeugd

“Muziek brengt mensen samen!”

Anniek Nagels (34) nam eind december de bevoegdheid jeugd over van Geert Swartenbroeckx. Je zal haar aantreffen in jeugdcentrum Rondpunt 26, in het stadhuis, maar natuurlijk ook daarbuiten, tussen de jeugd. 3600 sprak met haar af na haar eerste schepencollege.

3600: *Je draait al een tijdje mee in de Genkse politiek, maar voor wie jou nog niet kent: wie is Anniek Nagels?*

Anniek: Een geboren Genkenaar ben ik niet, maar ik voel me wel zo. Toen ik drie was, zijn mijn ouders in Genk-Centrum gaan wonen en ben ik hier dus opgegroeid: naar school gegaan in Mater Dei en dan in het Lyceum, klassiek ballet gevolgd bij Capriccio en monitrice geworden bij speelpleinwerking ‘De Regenboog’ en ‘Heidevreugde’. Dan ben ik naar Leuven gegaan waar ik mijn diploma sociale pedagogiek en een specialisatie ‘media en communicatie’ behaalde. Door mijn stages in het provinciehuis en bij TVL zat

ik terug meer in Genk. Zo kwam ik in contact met de jeugdraad van Genk, waarvan in ik 1998 voorzitter werd. En van het één kwam het ander: in 2001 zat ik voor het eerst in de gemeenteraad voor de CD&V. Ik ben ook provincieraadslid en zit in enkele raden van bestuur. Ondertussen heb ik Genk-Centrum ingeruild voor een typisch wit huisje in Boxbergheide, waar onze driejarige zoon ook naar school gaat.

Niet van nul

3600: *Je bent de jongste in het collegegezelschap. Is dat de reden waarom je schepen van jeugd bent geworden?*

Anniek: Voor jongeren ben je als dertiger al oud !(lacht). Ik denk eerder dat het is omdat ik me altijd heb toegelegd op jeugdthema’s

die ik goed kende vanuit de jeugdraad. Zo begin je niet van nul af aan.

3600: *Vorig jaar werd een online bevraging uitgevoerd bij onze jeugd (zie ook p. 21, red.) Wat zijn volgens jou de grote uitdagingen in ons jeugdbeleid?*

Anniek: Ik ben aangenaam verrast dat 11 procent van het aantal jongeren tussen 16 en 26 jaar in Genk deze enquête hebben ingevuld. De campagne heeft dus 1274 jongeren bereikt. Dat is veel. De resultaten worden binnenkort verwerkt in het jeugdbeleidsplan 2011-2013. De stem van de individuele én de ‘georganiseerde jongere’ is daarin doorslaggevend. Ik wil dus vooral naar hen luisteren en samen vorm geven aan het plan.

Alle comfort

Ik wil ook graag verder werken aan het uitbouwen van een goed muziek- en pop-beleid. Muziek brengt mensen samen en bindt mensen aan elkaar. Het roept iets herkenbaar op, je kan er je ei in kwijt en je hebt er geen taal voor nodig. In Genk is er talent, veel talent. Met het muziek-beleid willen we jonge mensen kansen geven om hun talenten te ontwikkelen. Wij hebben op dat vlak ook alle comfort: een jeugdcentrum met repetitielokalen en een grote zaal, festivals zoals Hexenkessel en Absolutely Free Festival, de muziekacademie, het cultuurcentrum dat een sterk muziekaanbod programmeert, enzovoort. Onlangs organiseerden we een voorronde van Humo's rock rally en van Limbomania. Dat wil toch wel wat zeggen.

Flyer gewenst

Wat me ook opviel in de resultaten is de vraag naar communicatie en informatie. Het stadsmagazine kennen de jongeren blijkbaar, maar ze willen meer specifieke info over jongerenverenigingen, mogelijkheden tot vrijwilligerswerk, de activiteiten van het jeugdcentrum, fuiven enzovoort. We moeten meer nieuwe media zoals facebook en twitter gebruiken, hoewel jongeren ook aangeven dat een gewone flyer nog gewenst is.

En natuurlijk zijn er nog tal van dingen die ons en jongeren zorgen baren, zoals de jeugdwerkloosheid die hier te hoog is. Ook vanuit het jeugdbeleid moeten we hieraan werken.

Gescheiden werelden

3600: *Onze Genkse jeugd heeft verschillende sociale en culturele achtergronden. Hoe zie jij dit tegemoet?*

Anniek: Van 2005 tot nu was ik directeur van het Internationaal Comité,

een federatie van en voor allochtone organisaties. Deze organisatie groepeerde mensen van over de hele wereld, van alle nationaliteiten: van Grieken tot Koreanen. De meeste aangesloten organisaties komen uit Genk. Ik heb via mijn werk veel werelden en culturen ontmoet, maar ze doorgronden is moeilijker. Ik besef dat we teveel in gescheiden werelden leven, zeker wat vrijetijdsbesteding betreft. Maar als je naar de bekommernissen en problemen luistert, dan zijn het vooral de typische alledaagse menselijke vragen die we gemeenschappelijk hebben: waar vind ik een job, waar kan ik me amuseren als jongere, ik wil een goed lief...? Alleen weten we het niet altijd van elkaar omdat we niet met elkaar praten. Vaak staan oppervlakkige verschillen in de weg bij het zoeken naar overeenkomsten. Anderzijds mogen we niet blind zijn voor de verschillen die ons samenleven ook wel moeilijk maken. Creatieve oplossingen hebben we nodig en natuurlijk begint het in eerste instantie bij jezelf. Je kan als stadsbestuur niet alles oplossen.

3600: *In januari beval je van een tweede kindje. Hoe ga je deze job combineren met een gezin?*

Anniek: Zo goed mogelijk hoop ik. Er zijn al zoveel vrouwen die het voor mij hebben gedaan en het nog doen, dus... Ik denk dat je best goede afspraken maakt in je gezin. Als vrouw mag je je niet teveel te laten leiden door het oeroude schuldgevoel van 'ik doe niet genoeg voor mijn werk' of 'ik doe niet genoeg voor mijn gezin'. Dat betekent ook grenzen afbakenen, wat me niet altijd makkelijk valt.

Nu ik terug in Genk werk, is het makkelijker om mijn zoontje naar school te brengen en af te halen. En ik ben eerlijk: sommige huishoudelijke taken zoals de poets geef ik uit handen. En ik kan gelukkig terugvallen op familie.

3600: *Hoe kunnen Genkenaren jou bereiken?*

Anniek: Mijn bureau is momenteel in jeugdcentrum Rondpunt 26, daar mag je gerust altijd langskomen. Op donderdag heb ik zitdag in het stadhuis van 18 tot 19 uur. Je bent welkom!

Anniek Nagels samen met Merel van 'Amika' (links) en burgemeester Wim Dries (rechts) tijdens de viering '10 jaar stad' op 2 januari